

Synkopa

Synkopa to przesunięcie akcentu w takcie względem stałego schematu wynikającego z metrum. Powstaje przez wydłużenie dźwięku na słabej (nieakcentowanej) części taktu, przez co zyskuje on akcent

Typowymi przykładami zastosowania synkopy są: [krakowiak](#) i dawny [polonez](#) (schemat z synkopą na 1i spotyka się jeszcze u [Chopina](#)). Ponieważ istotą synkopy jest przesunięcie akcentu względem stałego schematu, występuje ona najczęściej w zestawieniu z [akompaniamentem](#), realizującym schemat podstawowy: tak jest w ragtime i w ogóle w klasycznym jazzie.

Jeżeli wszystkie głosy realizują identyczne przesunięcia, wtedy nie mamy do czynienia z synkopą, ale z modyfikacją metrum. Na przykład w tańcach latynoskich występuje podział taktu 4/4 na trzy grupy po 3, 3 oraz dwie ósemki. Zasadniczo na 2i powinna powstawać synkopa, ale ponieważ stały bas kroczy ściśle, wybijając właśnie 2i oraz 4, synkopy nie ma, bo nie ma przesunięcia [akcentów](#) względem schematu – to tylko schemat jest inny.